

Sygnatura akt VIK 100/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2013r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Salvach

Protokolant: Sławomir Hulboj

przy udziale **Prokuratora Joanny Pery-Lechocińskiej**

po rozpoznaniu dnia 24.07.2013r. sprawy karnej

K. U. (1) urodz. (...)

w N.

syna G. i T. zd. S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 8 września 2012r. w N., w L. K., w J., w J., w G., w K. (...) woj. (...), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, będąc zatrudniony na stanowisku konwojenta w firmie (...) Spółka Jawna z siedzibą w S., Oddział w N., pobrał od firm: Sklep (...) w L. K., Sklep (...) w G., G. M. Księgarnia (...) w G., Sklep (...) w J., Sklep (...) w K. (...), Sklep (...) M. B. w L. K., Sklep (...) P.H.U. (...) A. B. w G., Firma Handlowa (...) D. Z. w J., Hurt- (...) w N. pieniądze w łącznej kwocie 5350,11 zł z tytułu zapłaty za towar dostarczony przez firmę (...) i z nich nie rozliczył się, czym przywłaszczył sobie powierzone mu pieniądze na szkodę firmy (...) Spółka Jawna z siedzibą w S., Oddział w N.

to jest o czyn z art.284§2 kk w zw. z art.12 kk

I. oskarżonego K. U. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art.284§2 kk wymierza mu 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.69§1 kk i art.70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawiesza tytułem próby na okres lat 3 (trzech);

III. na podstawie art.72§2 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości poprzez zapłatę kwoty 3.304,31 zł w terminie 1 (jednego) roku od daty prawomocności wyroku;

IV. zwalnia oskarżonego z zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych wydatki poniesione sprawie zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W oparciu o wyniki przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny.

Oskarżony K. U. (1) w sierpniu 2012 roku został zatrudniony na stanowisku konwojenta w firmie (...) z siedzibą w S. Oddział w N.. Do obowiązków oskarżonego należało dostarczanie towaru do sklepów i hurtowni oraz pobieranie pieniędzy za dostarczony towar i rozliczanie się z nich każdego dnia w oddziale firmy w N..

W dniu 8 września 2012 roku oskarżony wyjechał w teren samochodem wraz z kierowcą P. R. celem dostarczenia towaru do sklepów i pobrania pieniędzy za dostarczony towar. Ponieważ była to sobota i biuro firmy było czynne tylko do godziny 12-iej, ustalono, że oskarżony rozliczy się z pobranych pieniędzy w poniedziałek 10 września.

Tego dnia oskarżony pobrał od kontrahentów firmy (...) pieniądze w łącznej kwocie 5350,11 złotych. I tak w Sklepie (...) w L. pobrał pieniądze w kwocie 475,28 zł, w Sklepie (...) w G. pobrał pieniądze w kwocie 1000 zł, w sklepie (...) w G. pobrał pieniądze w kwocie 873,29 zł, w Sklepie (...) w J. pobrał pieniądze w kwocie 316,70 zł, w Sklepie (...) w K. (...) pobrał pieniądze w kwocie 533,96 zł, w Sklepie (...) M. B. w L. pobrał pieniądze w kwocie 385,08 zł, w Sklepie (...) A. B. w G. pobrał pieniądze w kwocie 303,38 zł, z Firmy Handlowej (...) D. Z. w J. pobrał pieniądze w kwocie 728,18 zł i z hurtowni Hurt- (...) i (...) T. G. w N. pobrał pieniądze w kwocie 212,80 zł.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. U. (1) k.52-55, 96,

zeznania świadków W. G. k.1-2, 4, 96, P. R. k.11,

zestawienie faktur, paragonów i firm, od których K. U. pobrał pieniądze k.26-27,

kopie faktur i paragonów k.29-42.

Tego samego dnia oskarżony wyjechał na kilka dni do T. i w tym czasie wydał przywłaszczone na szkodę swego pracodawcy pieniądze, środki te przeznaczając na swoje potrzeby – na hotel, jedzenia, ubranie, imprezy.

Po powrocie do N. K. U. (1) stanął się w oddziale firmy (...), przyznał się do przywłaszczenia powierzonych mu przez kontrahentów hurtowni pieniędzy w kwocie 5350,11 złotych i zwrócił się do pracodawcy z prośbą o umożliwienie mu odpracowania długu, poprzez potrącanie na poczet zadłużenia przysługującego mu wynagrodzenia za pracę. Kierownik Oddziału w N. W. G. wyraził zgodę na powyższe i oskarżony, kontynuując pracę w pokrzywdzonej firmie, rozpoczął spłatę zadłużenia. W październiku 2012 roku K. U. (1) został doprowadzony do Zakładu Karnego w K. celem odbycia kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w innej sprawie. Do czasu osadzenia w zakładzie karnym oskarżony dokonał częściowej spłaty zadłużenia w kwocie 2045,80 złotych

dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. U. (1) k.52-55, 96,

zeznania świadka W. G. k.1-2, 4, 96,

kopia pism oskarżonego k.5-6,

informacja firmy (...) dot. aktualnego zadłużenia oskarżonego k.58

Oskarżony K. U. (1) był w przeszłości trzykrotnie karany sędownie za przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 05.03.2013 roku za czyn z art. 278 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres lat 2.

dowód:

informacja Krajowego Rejestru Karnego k.87-88

Oskarżony K. U. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustaleniami Sądu.

Sąd zważył, co następuje.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na nie budzące wątpliwości ustalenie, że oskarżony K. U. (1) dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa z art. 284 § 2 kk, a polegającego na przywłaszczeniu sobie powierzonych mu pieniędzy na szkodę firmy (...).

Podnieść przede wszystkim należy, że oskarżony nie tylko przyznał się do winy, ale w postępowaniu przygotowawczym złożył na tą okoliczność szczegółowe wyjaśnienia, w których opisał przebieg zdarzenia i potwierdził wszystkie okoliczności, które składają się na zespół ustawowych znamion zarzucanego mu przestępstwa.

I tak oskarżony wyjaśnił, że w dniu 8 września 2012 roku pobrał od kontrahentów pokrzywdzonej firmy, w której był zatrudniony w charakterze konwojenta, pieniądze w łącznej kwocie 5350,11 złotych, z których zobowiązany był rozliczyć się rano w dniu 10 września. Oskarżony podał, że tego dnia po powrocie z pracy do domu pokłócił się z rodzicami, a ponieważ miał już „bilet” do zakładu karnego, wyjechał na kilka dni do T., zabierając ze sobą stanowiące własność swego pracodawcy pieniądze i tam wydał je na swoje potrzeby. Oskarżony wyjaśnił, że do pracy stawił się dopiero po tygodniu, ale nie był w stanie oddać pieniędzy, którymi już nie dysponował, natomiast zawarł z pokrzywdzonym porozumienie w sprawie naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody, gdyż pracodawca umożliwił mu odpracowanie zadłużenia.

Wyjaśnienia oskarżonego korespondują z zeznaniami świadków W. G. i P. R. oraz dokumentami w postaci faktur i paragonów firm, od których oskarżony pobrał pieniądze z tytułu zapłaty za towar dostarczony przez firmę (...).

Przywłaszczeniem w rozumieniu art. 284 kk jest bezprawne, z wyłączeniem osoby uprawnionej, rozporządzenie cudzą rzeczą ruchomą albo prawem majątkowym znajdującym się w posiadaniu sprawcy przez włączenie go do majątku swego lub innej osoby i powiększenie w ten sposób swojego lub innej osoby stanu posiadania.

W świetle poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych uznać należy, że oskarżony działaniem swoim wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu występku, a zamiar przywłaszczenia sobie powierzonych mu pieniędzy urzeczywistnił się w rozporządzeniu tymi środkami jak swoją własnością poprzez wydanie ich na własne potrzeby.

Przy wymiarze kary Sąd po stronie okoliczności łagodzących wziął pod uwagę przede wszystkim zachowanie oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, w tym jego starania w kierunku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody. Oskarżony dobrowolnie zgłosił się do swego pracodawcy, przyznał się do przywłaszczenia powierzonych mu przez kontrahentów hurtowni pieniędzy w kwocie 5350,11 złotych i zwrócił się z prośbą o umożliwienie mu odpracowania długu. Do czasu osadzenia w zakładzie karnym oskarżony dokonał częściowej spłaty zadłużenia w kwocie 2045,80 złotych.

Taka postawa oskarżonego, który wykazał żal i skruchę, w toku rozprawy głównej przeprosił swego pracodawcę, a bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa podjął działania w celu naprawienia szkody, zasługuje na uwzględnienie i pozytywnie rokuje co do zachowania oskarżonego po opuszczeniu przez niego zakładu karnego, gdzie w/w odbywa obecnie karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie.

Co do uprzedniej karalności oskarżonego podnieść należy, że K. U. (1) był wprawdzie uprzednio (przed popełnieniem przypisanego mu obecnie występku) trzykrotnie karany sądownie, ale za przestępstwa innego rodzaju, skierowane przeciwko życiu i zdrowiu. Dopiero po popełnieniu przestępstwa będącego przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie, K. U. (1) został skazany za czyn z art. 278 § 1 kk, ale na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Zdaniem Sądu oskarżony i w tej sprawie zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary, albowiem w ocenie Sądu nie jest on sprawcą na tyle zdemoralizowanym, by konieczna była jego długotrwała izolacja w warunkach zakładu karnego, a wymierzenie obecnie kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, biorąc pod uwagę wymiar wprowadzonej już do wykonania kary pozbawienia wolności, mogłoby doprowadzić do skutków wręcz przeciwnych niż zamierzone, to znaczy miast resocjalizacji oskarżonego długotrwały pobyt młodego człowieka w warunkach zakładu karnego mógłby doprowadzić do jego całkowitej demoralizacji i zniweczyć szansę powrotu do normalnego życia w społeczeństwie

W tych warunkach Sąd uznał, że orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i swą dolegliwością nie przewyższa wagi i charakteru przypisanego oskarżonemu występku, a zarazem spełniać będzie także swą funkcją prewencyjno – wychowawczą.

Tak orzeczona kara uwzględnia zarazem interes pokrzywdzonego, gdyż umożliwi mu odzyskanie przywłaszczonych pieniędzy w rozsądnym terminie, do czego w ramach orzeczonego środka probacyjnego został zobowiązany oskarżony K. U. (1). O tym, że firma (...) jest zainteresowana przede wszystkim odzyskaniem pieniędzy świadczy jednoznacznie stanowisko dyrektora Oddziału w N. W. G., który oświadczył, że w związku z zawartym przez firmę porozumieniem co do możliwości odpracowania długu przez oskarżonego i częściową spłatą zadłużenia, firma (...) nie jest zainteresowana dalszym biegiem postępowania w sprawie przywłaszczenia pieniędzy (k.4).

W ocenie Sądu uprzednia karalność oskarżonego powinna natomiast rzutować na długość orzeczonego wobec sprawcy okresu próby, który ustalono w tym przypadku na okres lat 3, co pozwoli na kontrolę zachowania oskarżonego na przestrzeni stosunkowo długiego okresu czasu i wprowadzenie orzeczonej kary do wykonania w sytuacji, gdyby przyjęta przez Sąd pozytywna prognoza kryminologiczna okazała się chybiona.

Sytuacja materialna oskarżonego uzasadnia zwolnienie go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w oparciu o art. 624 § 1 kpk.